

2024 4 180
- 7 -05- 2003

6T 55/2002 - 1457 -

Jednací číslo :

Toto rozhodnutí bylo učiněno dne
OKRESNÍ SOUD V KLADNĚ
dně 15. VII. 2003

ČESKÁ REPUBLIKA

28 červce 2003
Došlo dne
Mgr. Marie MUSÍLKOVÁ

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 10. dubna 2003 v hlavním líčení v Kladně v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ladislava Koudelky a přísedících Jaroslavy Kousalové a Miroslava Pavlise takto :

- PM 14.5.2003
Mira + Lusi
- 1) Obžalovaný Tomáš Fencel, nar. 3.1.1979 v Chomutově, bez zaměstnání, trvale bytem Klášterec nad Ohří, Okružní 558, ve výkonu vazby ve Věznici Praha 6- Ruzyně,
 - 2) Obžalovaný Zdeněk Fridrich, nar. 18.4.1963 v Kyjově, okr. Hodonín, podnikatel, trvale bytem Kyjov, Havlíčkova 169/9, bez přihlášení bytem Hluboká, Polní 927, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Praha 6- Ruzyně,
 - 3) Obžalovaný František Čech, nar. 4.6.1949 ve Strojeticích, okr. Benešov, podnikatel bytem Libušín, Nábřeží 198, t.č. ve výkonu vazby ve Věznici Praha 6 - Ruzyně

jsou vinni, že

- 1) všichni společně
v době od listopadu 2000 do dubna 2001 v Kladně, v Praze, Klášterci nad Ohří a dalších místech na území České republiky nabízeli poskytnutí nebankovních úvěrů, sjednávali schůzky se zájemci, obžalovaný Fridrich vystupoval i pod jménem Šimeček, při nabídce úvěrů
- (K.T.C. 14 - rozsudek)

obžalovaní a další, neztotožněná osoba vystupující pod jménem Karel Vaněk, uváděli různé subjekty jako údajné investory půjček, mělo se jednat o investory jako Zdeněk Fridrich, německo - ruská firma, německá firma Sigfried, blíže neurčená holandská firma, šlo o firmy bez kanceláře a stálé adresy na území České republiky, na zájemcích požadovali zaplacení akontace ve výši 3-5 % z požadované výše půjčky, na tuto akontaci potom podepisovali K. Vaněk a obžalovaní Zdeněk Fridrich a Tomáš Fencel směnku na své jméno, kterou nechali notářsky ověřit, akontace měla být proplacením směnky v případě neposkytnutí úvěru vrácena během jednoho měsíce zpět žadateli, k poskytnutí žádné půjčky však nedošlo, čímž obžalovaní způsobili na cizím majetku škodu ve výši 3.123.000,-Kč poškozeným:

Blance Bartákové ve výši 90.000,-Kč

Jánu Bittalovi ve výši 330.000,-Kč

Rostislavu Bláhovi ve výši 50.000,-Kč

Rostislavu Bráníkovi ve výši 105.000,-Kč

Jiřímu Glosovi ve výši 105.000,-Kč

Paedr. Haně Hasmanové ve výši 120.000,-Kč

Romanu Hauserovi ve výši 96.000,-Kč

Martině Hlaváčkové ve výši 25.000,-Kč

Jaroslavě Homerové ve výši 45.000,-Kč

Vladimíru Chadimovi ve výši 195.000,-Kč

Ing. Josefu Jakubcovi ve výši 120.000,-Kč

Davidu Jandovi ve výši 30.000,-Kč

Daně Kalužové ve výši 25.000,-Kč

Ivě Klímové ve výši 120.000,-Kč

Pavlu Krabcovi ve výši 30.000,-Kč

Michalu Marcaníkovi ve výši 60.000,-Kč

Ing. Janu Mazancovi ve výši 750.000,-Kč

Vladimíru Peterkovi ve výši 210.000,-Kč

Iloně Ronovské ve výši 150.000,-Kč

Antonínu Rychtaříkovi ve výši 120.000,-Kč

Čeňkovi Součkovi ve výši 25.000,-Kč

Petře Urigové ve výši 25.000,-Kč

Ing. Jaroslavu Vaníčkovi ve výši 120.000,-Kč

Zdeňku Zahradníkovi ve výši 93.000,-Kč

Tomáši Zahradníkovi ve výši 25.000,-Kč

Františku Zelenkovi ve výši 50.000,-Kč

a dále Zdeněk Fridrich nabízel Janě Kubešové v březnu až dubnu 2001 v Českých Budějovicích zprostředkování úvěru ve výši 25.000.000,-Kč a požadoval akontaci ve výši 450.000,-Kč, s ohledem na to, že poškozená zjistila, že obžalovaný Fridrich užívá i jméno Šimeček a má u sebe několik mobilních telefonů a občanských průkazů, mu peníze nepředala,

t e d y jednak ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl nebo využili něčího omylu a způsobili tak na cizím majetku značnou škodu jednak se dopustili jednání pro společnost nebezpečného, které směřovalo k tomu, že ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatí tím, že uvedou někoho v omyl nebo využijí něčího omylu a způsobí tak na cizím majetku značnou škodu

2)obžalovaný Fridrich sám

a) v červenci 1999 v Klatovech převzal od poškozeného Petra Hladíka částku 10.000,-Kč jako jistinu pro sjednání úvěru, který mu měl opatřit, vystavil na částku 10.000,-Kč směnku se

splatností u České spořitelny v Kyjově, úvěr poškozenému nezajistil a směnka nebyla Českou spořitelnou a.s. proplacena, vznikla tak škoda Petru Hladíkovi ve výši 10.000,-Kč,

b) v srpnu 1999 ve Velešíně, okr. Český Krumlov si půjčil pod záminkou cesty do švýcarské banky od Marie Kindermanové částku 10.000,-Kč, vystavil směnku splatnou u České spořitelny a.s. v Kyjově, poté poškozené sdělil, že převod peněz ze Švýcarska bude trvat delší dobu a potřebuje zapůjčit 250.000,-Kč na zakoupení bytu, na naléhání obžalovaného uzavřela poškozená dne 25.8.1999 se Zdeňkem Sittrem smlouvu o zřízení zástavního práva na dům a pozemek Ve Velešíně, V domkách 111, okr. Český Krumlov, současně uzavřela i kupní smlouvu, Zdeněk Sitter splatil dluh poškozené ve výši 70.000,-Kč u České spořitelny a.s., po podpisu smluv obdržela od Zdeňka Sitttra částku 300.000,-Kč, kterou předala jako půjčku obžalovanému Fridrichovi a ten jí vystavil směnku na částku 600.000,-Kč splatnou u České spořitelny a.s. v Kyjově, peníze takto získané použil obžalovaný na svoji obživu a na nájem bytu, neboť byl bez finančních prostředků, půjčku poškozené Marii Kindermanové nevrátil a způsobil jí tak škodu ve výši 310.000,-Kč,

t e d y ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl nebo využil něčího omylu a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli malou,

3)obžalovaný Fridrich sám

dne 7.3.2002 v Praze při silniční kontrole na křižovatce ulic Trojická a Pod Slovany předložil policistům jako doklad totožnosti cestovní pas Slovenské republiky č. 3406186 na jméno Gejza Baláz s vlepenu vlastní fotografií a padělaný řidičský průkaz Slovenské republiky č. SA 125574 na jméno Gejza Baláz s vlastní fotografií,

t e d y užil padělané listiny jako pravé

činně spáchali

obžalovaný Tomáš Fencel v bodě 1- **trestný čin podvodu podle § 250/1, 3b)trestního zákona, dílem ve stadiu pokusu podle § 8/1 trestního zákona**

obžalovaný Zdeněk Fridrich v bodě 1- **trestný čin podvodu podle § 250/1, 3b)trestního zákona, dílem ve stadiu pokusu podle § 8/1 trestního zákona, v bodě 2 - trestný čin podvodu podle § 250/1,2 trestního zákona, v bodě 3 - trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176/1 trestního zákona**

obžalovaný František Čech v bodě 1 - **trestný čin podvodu podle § 250/1, 3b)trestního zákona, dílem ve stadiu pokusu podle § 8/1 trestního zákona**

a odsuzují se za to

obžalovaný Tomáš Fencel podle § 250/3 trestního zákona **k trestu odnětí svobody ve výměře 3(tři) roky.**

obžalovaný Zdeněk Fridrich podle § 250/3 a § 35/2 trestního zákona **k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 7(sedm) let.**

obžalovaný František Čech podle § 250/3 trestního zákona **k trestu odnětí svobody v trvání 4(čtyři) roky.**

Podle § 39a/2 písm.c) trestního zákona se všichni tři obžalovaní **pro výkon trestu odnětí svobody zařazují do věznice s ostrahou.**

Podle § 35/2 trestního zákona se u obžalovaného Fridricha současně zrušuje výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně sp.zn.11T 10/98 ze dne 6.9.2001 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci sp.zn.3To 30/2001 ze dne 19.9.2002, jakož i všechna další rozhodnutí na výrok o trestu obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla svého podkladu.

Podle § 49/1 a § 50/1 trestního zákona se obžalovanému Fridrichovi ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání s předmětem koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodeje na dobu 5(pěti) let.**

Podle § 228/1 trestního řádu jsou všichni obžalovaní povinni společně a nerozdílně uhradit na náhradu škody poškozeným :

Blance Bartákové, nar. 18.7.1968, bytem Velešovice 202 částku 90.000,-Kč
Jánu Bittalovi, nar. 26.10.1979, bytem Teplice, Josefská 977 částku 330.000,-Kč
Rostislavu Bláhovi, nar. 6.6.1974, bytem Březina 26 částku 50.000,-Kč
Rostislavu Bráníkovi, nar. 30.9.1961, bytem Krnov, Nám. Míru 163/10 částku 105.000,-Kč
Paedr. Haně Hasmanové, nar. 21.11.1947, bytem Praha 4, Zelený pruh 88 částku 120.000,-Kč
Romanu Hauserovi, nar. 14.9.1957, bytem Brno, Bieblova 18
Martině Hlaváčkové, nar. 12.9.1966, bytem Vrané n. Vlt., Ve Strouze 278 částku 25.000,-Kč
Jaroslavě Homerové, nar. 27.4.1942, bytem Stochov, P.Bezruče 123 částku 45.000,-Kč
Vladimíru Chadimovi, nar. 22.10.1949, bytem Zeleneč, Školní č.p.6 částku 195.000,-Kč
Ing. Josefu Jakubcovi, nar. 20.2.1954, bytem Havlíčkův Brod, Haškovy sady částku 120.000,-Kč
Davidu Jandovi, nar. 24.6.1965, bytem Liberec, Masarykova 455/34 částku 30.000,-Kč
Ivě Klímové, nar. 9.5.1965, bytem Nadějov 22, okr. Jihlava částku 120.000,-Kč
Pavlu Krabcovi, nar. 3.12.1974, bytem Praha 7, Dělnická 42 částku 30.000,-Kč
Michalu Marcaníkovi, nar. 24.9.1967, bytem Kutná Hora, Ortenova 83 částku 60.000,-Kč
Ing. Janu Mazancovi, nar. 4.11.1965, bytem Brno, Rysova 2 částku 750.000,-Kč
Vladimíru Peterkovi, nar. 5.9.1952, bytem Makotřasy 98, p. Lidice částku 210.000,-Kč
Iloně Ronovské, nar. 26.5.1966, bytem Adamov č.81, okr. Kutná Hora částku 150.000,-Kč
Čenku Součkovi, nar. 7.2.1964, bytem Teplice, Pařížská 1579/10 částku 25.000,-Kč
Ing. Jaroslavu Vaníčkovi, nar. 14.8.1959, bytem Kadaň, Golivinova 1318 částku 120.000,-Kč
Zdeňkovi Zahradníkovi, nar. 5.4.1963, bytem Kroměříž, Ovocná 3263 částku 93.000,-Kč
Tomáši Zahradníkovi, nar. 24.7.1978, bytem Týnec n. Sáz., Okružní 275 částku 25.000,-Kč
Františku Zelenkovi, nar. 17.1.1964, bytem Brniště, okr. Čes. Lípa Hlemýždí 50 částku 50.000,-Kč.

Podle § 229/2 tr.řádu se poškození Bráník, Glos, Hauser, Marcaník, Ronovská odkazují se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení va věcech občanskoprávních.

Obžalovaný Karel Kalita, nar. 26.3.1955 v Mostě, občan SRN, podnikatel, bytem Kirchheim am Neckar, Buchenweg 9, SRN,

se podle § 226 písm. c) zprošťuje obžaloby, že se dopustil skutku uvedeného pod bodem 1) skutkové věty tohoto rozsudku, v čemž byl spatřován trestný čin podvodu podle § 250/1,3 písm. b) trestního zákona.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaní Fridrich, Čech a Fencel v době od listopadu 2000 do dubna 2001 v Kladně, v Praze, Klášterci nad Ohří a dalších místech na území České republiky nabízeli poskytnutí nebankovních úvěrů, sjednávali schůzky se zájemci, obžalovaný Fridrich vystupoval i pod jménem Šimeček, při nabídce úvěrů obžalovaní a další, neztotožněná osoba vystupující pod jménem Karel Vaněk, uváděli různé subjekty jako údajné investory půjček, mělo se jednat o investory jako Zdeněk Fridrich, německo - ruská firma, německá firma Sigfried, blíže neurčená holandská firma, šlo o firmy bez kanceláře a stálé adresy na území České republiky, na zájemcích požadovali zaplacení akontace ve výši 3-5 % z požadované výše půjčky, na tuto akontaci potom podepisovali K. Vaněk a obžalovaní Zdeněk Fridrich a Tomáš Fencel směnku na své jméno, kterou nechali notářsky ověřit, akontace měla být proplacením směnky v případě neposkytnutí úvěru vrácena během jednoho měsíce zpět žadateli, k poskytnutí žádné půjčky však nedošlo, čímž obžalovaní způsobili na cizím majetku škodu ve výši 3.123.000,-Kč poškozeným:

Blance Bartákové ve výši 90.000,-Kč
Jánu Bittalovi ve výši 330.000,-Kč
Rostislavu Bláhovi ve výši 50.000,-Kč
Rostislavu Bráníkovi ve výši 105.000,-Kč
Jiřímu Glosovi ve výši 105.000,-Kč
Paedr. Haně Hasmanové ve výši 120.000,-Kč
Romanu Hauserovi ve výši 96.000,-Kč
Martině Hlaváčkové ve výši 25.000,-Kč
Jaroslavě Homerové ve výši 45.000,-Kč
Vladimíru Chadimovi ve výši 195.000,-Kč
Ing. Josefu Jakubcovi ve výši 120.000,-Kč
Davidu Jandovi ve výši 30.000,-Kč
Daně Kalužové ve výši 25.000,-Kč
Ivě Klímové ve výši 120.000,-Kč
Pavlu Krabcovi ve výši 30.000,-Kč
Michalu Marcaníkovi ve výši 60.000,-Kč
Ing. Janu Mazancovi ve výši 750.000,-Kč
Vladimíru Peterkovi ve výši 210.000,-Kč
Iloně Ronovské ve výši 150.000,-Kč
Antonínu Rychtaříkovi ve výši 120.000,-Kč
Čeňkovi Součkovi ve výši 25.000,-Kč
Petře Urigové ve výši 25.000,-Kč
Ing. Jaroslavu Vaníčkovi ve výši 120.000,-Kč

Zdeňku Zahradníkovi ve výši 93.000,-Kč

Tomáši Zahradníkovi ve výši 25.000,-Kč

Františku Zelenkovi ve výši 50.000,-Kč

a dále Zdeněk Fridrich nabízel Janě Kubešové v březnu až dubnu 2001 v Českých Budějovicích zprostředkování úvěru ve výši 25.000.000,-Kč a požadoval akontaci ve výši 450.000,-Kč, s ohledem na to, že poškozená zjistila, že obžalovaný Fridrich užívá i jméno Šimeček a má u sebe několik mobilních telefonů a občanských průkazů, mu peníze nepředala.

Obžalovaný Fridrich vypověděl, že na jaře 1999 se seznámil s Karlem Kalitou a od něj si postupně půjčil 500.000,-Kč na bydlení. Nebyl pak schopen ty peníze splatit a Kalita mu navrhl, aby si peníze vydělal a předal mu text inzerátu, který dal pak obžalovaný do novin, jednalo se o nabídku nebankovních půjček, obžalovaný Fridrich netušil, že jde o podvod. Pak ho kontaktovalo po telefonu zájemci o půjčky a on, obžalovaný Fencel, který se s ním seznámil tak, že ho stopl v autě po cestě do Budějovic a zajímal se o práci a obžalovaný Čech, který se ozval sám a nabídl se, že bude působit jako zprostředkovatel, organizovali schůzky s klienty, ty v Kladně organizoval Čech a na nich klienti skládali tzv. akontace, které dělaly 3-5% z částky, kterou zájemci o půjčky požadovali a zárukou za tyto peníze měly být směnky podepsané buď jím nebo Fenclem. Pak Kalita zvažoval sám, komu na základě žádosti půjčku poskytne, některé akontace mu dal, aby je vrátil klientům (mimo jiné šlo o svědky Rajman a Bittalu). Když se pak ozývali klienti, kterým nebyly peníze vyplaceny, pochopil, že to není v pořádku a chtěl z celé věci vycouvat, Kalite mu sehnal falešné doklady na jméno Gejza Baláž. V tom samém období nabídl Kalita Fridrichovi, že mu zprostředkuje milost v jeho trestní věci vedené v Brně a za tímto účelem dal obžalovaný Fridrich celkem částku 750 tisíc korun pánům Jílkovi a Zemanovi, které mu Kalita představil, jako právní poradce. Obžalovaný Fridrich vybral asi 700 tisíc korun od klientů, Fencel a Čech další peníze, celkem šlo asi o dva miliony. Fridrich předal též 360.000,-Kč na vrácení akontací obžalovanému Fenclovi, viděl to svědek Kytlica v Hotelu Gomel v Českých Budějovicích. Fencel však podle vyjádření Čech, dával inzeráty do novin dál.

U hlavního líčení doplnil obžalovaný Fridrich, že peníze půjčené od Kality užil i na hledání svého ztraceného konta ve Švýcarsku a že peníze, které předal pánům Jílkovi a Zemanovi získal z pracovního poměru u firmy Forrest sídlící na Granadě, pro kterou pracoval od roku 1999, s tím, že peníze od zaměstnavatele mu chodily prostřednictvím kurýra, což trvalo tak 3 měsíce.

Obžalovaný Kalita se hájil tak, že obžalovaný Fridrich ho požádal asi v roce 1998 o pomoc při hledání ztraceného konta ve švýcarské bance, půjčil si od něho za tímto účelem a za účelem nájmu bytu na Hluboké částku 450 tisíc korun, kromě toho chtěl po něm, aby mu pomohl s tlumočením, protože obžalovaný Fridrich nemluvil, německy. Peníze půjčil Fridrichovi proto, že působil věrohodně, stejně působily i informace o kontu ve Švýcarsku, nicméně se později nepodařilo peníze z konta dostat. Obžalovaný Fridrich mu pak půjčku splatil od července 1999 do poloviny roku 2000. Obžalovaný popřel, že by organizoval slibování úvěrů pro zájemce a použil k tomu obžalovaného Fridricha.

Obžalovaný Fencel uvedl, že se seznámil s obžalovaným Fridrichem při autostopu, neměl tehdy práci, na základě dohody s ním začal pro něj pracovat, šlo o vybírání peněz od klientů při poskytování nebankovních úvěrů, jako záruku podepisoval obžalovaný Fencel směnky vlastní. Netušil, že se jedná o podvod, neboť věděl, že zájemcům o půjčku, kteří neprošli schvalovacím řízením, byla akontace vrácena, jednalo se například o svědka Rajmana. Obžalovaný Fencel dostával za práci provizi ve výši 3% z vybraných částek, obžalovaný Fridrich mu též dal

150.000,-Kč na služební automobil. Akontace vybíral při osobních setkáních s klienty nebo na schůzkách, které organizoval obžalovaný Čech v Kladně. Po nějaké době mu Fridrich řekl, že bude dělat jinou práci, aby se přestal ozývat na mobilním telefonu, který měl doposud, následně mu začali volat klienti na jeho mobilní telefon, že úvěry nedostali, obžalovaný Fridrich se stal nekontaktním a v té době obžalovaný Fencel začal tušit, že jde o podvod a on vystupoval pouze jako figurka. Snažil se proto termíny splatnosti vrácení akontací prodloužit a to za zprostředkování známého pana Ledna. Když se mu podařilo sehnat Fridricha, ten mu řekl, že jsou v průšvihy a nabídl mu falešné doklady, což Fencel odmítl, Fencel též potvrdil, že předal obžalovanému Čechovi částku 25.000,-Kč za zprostředkování schůzek, popřel, že by od Fridricha převzal peníze na vrácení akontací.

U hlavního líčení jednak obžalovaný Fencel neuvedl podstatné skutečnosti, že převzal od Fridricha částku 10.000,-Kč za převoz auta z jednoho místa na druhé, že obžalovaný Fridrich používal i jméno Šimeček, že viděl člověka, který celou akci přes obžalovaného Fridricha organizoval, vysvětlil to obžalovaný Fencel tak, že si na tyto věci nevzpomněl. Fencel taktéž kategoricky vyloučil, že by organizátorem akce, o němž Fridrich mluvil, a kterého Fencel jednou viděl v Budějovicích v restauraci, byl obžalovaný Kalita.

Obžalovaný Čech vypověděl, že ho kontaktoval obžalovaný Fridrich, nabídl mu spolupráci, řekl, mu základní informace o investoru, ukázal mu nějaké listiny, dohodli se pak na spolupráci, podepsali smlouvu o tom, že obžalovaný Čech bude zprostředkovatelem a bude shánět klienty pro investora, organizoval pak schůzky v Kladně. Věřil v solidnost celé akce, když slyšel od svědka Rajmana, že v případě neposkytnutí půjčky investor akontace, které byly vyžadovány předem, vrátí. Na schůzkách zájemci o půjčky předávali akontace ve výši 3-5% ze žádané sumy obžalovaným Fridrichovi a Fenclovi, kteří jim pak vystavovali směnky na svá jména. On sám za zprostředkování nikdy nic nedostal. Kolem vánoc začaly problémy, klienti telefonovali, že jim půjčky nejsou poskytovány. Sešel se na počátku ledna s Fridrichem, ten mu řekl, že investor má zablokovaný účet, že musí od správce konkursní podstaty koupit dům, ten prodat a peníze použít na výplatu klientů. Následně byl vydírán, Fridrich jej odvedl na parkoviště u Hotelu Kladno, kde v autě seděli čtyři muži, snad Ukrajinci, jeden z nich mu mřil pistolí na hlavu a zakazovali mu o tom, co předtím dělal, mluvit. Následně pak celou věc oznámil na policii.

U hlavního líčení obžalovaný Čech změnil svou výpověď pokud jde o to, jak se mu Fridrich představil při seznámení, tady sdělil, že mu Fridrich přímo řekl, že je ředitel společnosti Sigfried. Dále uvedl, že Fridrich nebyl u toho, když mu bylo vyhrožováno pistolí. Ani jeden rozpor obžalovaný neobjasnil.

Obhajoba obžalovaného Fridricha je následující : původně ho do celé věci namočil Kalita, Fridrich jednal v dobré víře, že jde o legální obchod, posléze se snažil vše urovnat tak, že předal peníze na vrácení akontací Fenclovi proti podpisu. Tato obhajoba je vyvrácena. **Především pouze obžalovaný Fridrich- nikdo jiný, usvědčuje obžalovaného Kalitu jako původce a organizátora nápadu s vybíráním akontací na poskytování půjček.** Obžalovaný Fencel, který měl údajného organizátora vidět, vyloučil, že by šlo o Kalitu, Kalita sám u vybírání akontací nikdy nebyl. Zrovna tak svědkové Bártlová- přítelkyně obžalovaného Fridricha a její syn svědek Bártl nevypovídají nic o účasti obžalovaného Kality na poskytování úvěrů. Že Fridrich, když lákal peníze z lidí kolem sebe, mluvil o kontu zablokovaném ve Švýcarsku, nevyplývá jen z výpovědi obžalovaného Kality, toto použil Fridrich i proti svědkyni Kindermanové, jak bude popsáno dále, to uvádí i svědek Dubský. Ze znaleckého posudku z

odvětví psychologie zpracovaného na obžalovaného Fridricha je zřejmé, že jde o osobu se sklony ke lži, konfabulacím, schopnou účelových reakcí. **Nebylo nijak prokázáno, že obžalovaný Fridrich předpokládal, že půjčky poskytne obžalovaný Kalita.** Pokud by však tak uvažoval, neobstojí toto tvrzení ve světle dalších skutečností, když následně pak on sám obžalovaným Čechovi a Fenclovi tvrdil, že peníze půjčí německý investor, popř. přímo uvedená firma Sigfried- tudíž jméno Kality zde nefigurovalo. Jestliže by se obžalovaný Fridrich hájil tím, že sám Kalita nechtěl, aby jeho jméno padlo v souvislosti s půjčkami, ocitlo by se na vodě jeho původní tvrzení, že se od počátku domníval, že jde o legální obchod a to tím spíše, že mu obžalovaný Kalita měl přikázat, aby používal při styku s klienty i jméno Šimeček- to, že takové jméno obžalovaný Fridrich používal plyne i z výpovědí obžalovaných Čecha a Fencla nebo svědkyně Kubešové. **Dalším momentem, který usvědčuje obžalovaného Fridricha ze lži, pokud jde o jeho dobrou víru v celou záležitost je tvrzení, že část akontací byla neúspěšným zájemcům vrácena.** Jestliže užil obžalovaný jméno svědka Rajmana, ten to sám vyvrací, když říká, že nikdy peníze z ruky nedal, neměl v tuto věc důvěru. Obžalovaný Fridrich tedy od samého počátku věděl, že žádný kapitál, z něhož budou půjčky poskytovány, neexistuje (účast Kality prokázána nebyla, spojitost Fridricha a údajné firmy Sigfried též ne, obžalovaný sám byl bez prostředků, když si musel půjčovat, toto je obsahem i jeho výpovědi, i výpovědí obžalovaného Kality, svědků Dubského, Kindermanové). Jestliže za této situace lákal z klientů peníze na akontace, činil tak s vědomím, že žádné půjčky poskytnuty nebudou a on použije peněz pro svou potřebu. To ostatně potvrzuje i jeho chování po výběru peněz od poškozených- obžalovaný se přestal ozývat na telefonu, používal falešná jména, nechal si zhotovit falešné doklady ke své osobě, tudíž demonstroval tak v praxi, že nehodlá za své předchozí jednání nést jakoukoliv odpovědnost. Nebylo taktéž prokázáno, že předal část peněz obžalovanému Fenclovi na vrácení akontací. To Fencel popírá, dokument, který má údajně prokazovat předání, existuje jen ve fotokopii, podpis na něm, dle písmoznaleckého posudku, je pravým podpisem obžalovaného Fencla, nelze však vyloučit fotomontáž. Svědek Kytlica dosvědčující, že Fencel převzal od Fridricha peníze, se soudu jeví krajně nedůvěryhodně, když ne jedné straně si o Fridrichovi nic podstatného nevybavuje, nezná ho, na druhé straně rádoby přesvědčivě mluví o předání peněz právě obžalovanému Fenclovi, i pokud by se tak stalo, mohlo jít o finance na jakýkoliv účel, například na koupi onoho auta, o němž Fencel mluví. V tomto ohledu věří soud spíše tomuto obžalovanému, už jen proto, že jeho výpověď se více, v podstatnějších rysech shoduje s objektivně zjištěnými skutečnostmi, plynoucími z listin a výpovědí svědků.

Obžalovaný Fencel se hájí, že byl použit jako figurka, věřil obžalovanému Fridrichovi, že jde o podvod pochopil pozdě, to mu už telefonovali lidé, kteří chtěli své peníze. Ani tato obhajoba neobstojí. **Obžalovaný Fencel mimo jiné řekl, že vrátil akontaci žadateli o půjčku Rajmanovi, když půjčka nebyla poskytnuta, ze svědectví svědka Rajmana plyne, že to není pravda.** Dále tento obžalovaný vypovídal, že dostal od Fridricha 10.000,-Kč za převoz auta z místa na místo, přičemž nedokázal vysvětlit takové neracionální chování obžalovaného Fridricha, nevysvětlil, čím si tyto peníze u něj vydělal a zda mu Fridrichův postup připadal normální. Také řekl, že mu bylo známo, že Fridrich používá i jméno Šimeček při styku s klienty. V neposlední řadě je třeba zdůraznit, že peníze - provizi obžalovaný Fencel dostával, aniž by dokázal popsat přínos své práce pro firmu, pro niž měl údajně pracovat- klienty obstarával Fridrich nebo Čech, schůzky sjednával Fridrich, obžalovaný Fencel pouze vybral peníze a podepsal směnku a to za situace, kdy věděl, že on sám nemá žádný majetek a při podpisu směnky mu muselo být jasné, že za závazek odpovídá on sám, tudíž slibuje do budoucna něco, co není v jeho silách zaplatit. **Obžalovaný Fencel se taktéž nedokázal pořádně vyjádřit k tomu, kdo vlastně měl peníze půjčovat, či on sám měl být vlastně**

zaměstnanec. Tedy i obžalovaný Fencel věděl od samého počátku, že láká od zájemců peníze a slibuje jim něco, co není v budoucnu reálné, jinými slovy, že za své peníze v budoucnu nedostanou žádnou protihodnotu, neboť žádný investor neexistuje a on sám peníze nemá. Též je třeba připomenout výpověď Fencle i Fridricha k tomu, že dotazníky pro zájemce o půjčky v podstatě sestavovali oni s obžalovaným Čechem. Nelogičnost a účelovost obhajoby obžalovaného Fencle lze ověřit například i z výpovědi svědka Marcaníka potvrzené samotným Fenclem, že svědek Fenclovi předal 5.000,-Kč za to, že půjčka mu bude poskytnuta přednostně, když sám Fencel přiznává, že neměl žádný vliv na pořadí poskytování půjček a v tomto směru pro svědka nic neudělal. Obžalovaný Fencel nevysvětlil ani své chování k svědkovi Mazancovi, když mu postupně předal směnky na částku celkem 850.000,-Kč, když akontace složená svědkem činila jen 700.000,-Kč (skládal ji však ve dvou částkách 150.000,-Kč a 550.000,-Kč - Fencel mu dal směnku nejdřív na 150.000,-Kč, pak na celkovou sumu 700.000,-Kč), tudíž obžalovaný již ve chvíli předání směnek považoval svůj závazek za chiméru. Svědkyni Ronovské pak obžalovaný Fencel tvrdil, že přímo viděl vyplácet půjčky žadatelům, což se také projevilo jako lež, neboť žádné půjčky vyplaceny nebyly, nic vidět nemohl. Svědky Bláhu a Homarovou pak po telefonu uklidňoval, že jejich půjčky byly schváleny a peníze jim přivezou, v případě dalších svědků se snažil zastřít pravý stav věcí, když poslal svědka Ledna, aby sjednal oddálení plnění ze směnek, sám obžalovaný Fencel se pak před věřiteli skrýval, nezdržoval se v místě bydliště, i tímto následným chováním jen podtrhl podvodnost svého jednání od samého počátku.

Obhajoba obžalovaného Čecha spočívající v tom, že on sám byl pouze zprostředkovatelem, nevěděl o nesolidnosti akce, žádný zisk z ní neměl, žádné peníze nevybíral a okamžitě poté, co se mu vše zdálo podezřelé, nahlásil věc na policii, je záležitostí čistě báčorečnou, účelovou. Ani obžalovaný Čech nemůže říci, že měl jasno v tom, kdo bude půjčky poskytovat. Jisté je, z výpisu ze živnostenského rejstříku, že obžalovaný od r. 1992 měl oprávnění podnikat v oboru obchodní činnost-koupě zboží a prodej a od roku 2000 pak ve zprostředkovatelské činnosti v oblasti obchodu a služeb, přenosu informací, zprostředkování obchodu a zprostředkování služeb. O údajné firmě Sigfried se dozvěděl od obžalovaného Fridricha, kterého neznal, neproověřil si ani jeho, ani firmu, tvrzení obžalovaného Čecha, že viděl osobní doklady Fridricha a prověřili i existenci firmy v obchodním rejstříku, je směšné, neboť nikterak nebyla tímto prověřena už jen nepatrná spojitost mezi Fridrichem a firmou Sigfried, tím méně pak solventnost samotné firmy. Zpochybněno je i to, že obžalovaný Fridrich podepsal s Čechem smlouvu o spolupráci z 10.11.2000, protože písmoznalecký posudek nepotvrzuje pravost podpisu obžalovaného Fridricha na smlouvě, Fridrich ho popírá. Naopak bylo výpovědí obžalovaných Fencle a Fridricha zjištěno, že na sestavení dotazníků pro zájemce o půjčky se podílel významnou měrou obžalovaný Čech. Tudíž obžalovaný od počátku věděl, že žádná finančně silná firma nestojí za slibovanými úvěry. I obžalovaný Čech argumentuje, že věřil celé akci, protože akontace byly neúspěšným zájemcům od počátku vráceny, i on se zaštiťuje jménem svědka Rajmana, který mu měl sám říci, že dostal akontaci zpět (přípravné řízení), popř. obžalovaný tvrdí, že byl sám u toho (hl. líčení), svědek Rajman jej pak spolehlivě usvědčuje ze lži. O úloze obžalovaného Čecha na schůzkách v Hotelu Kladno vypovídají shodně sami poškození, že to byl právě obžalovaný Čech, kdo vedl hlavní slovo a vysvětloval celou finanční transakci, podával informace o ní a právě jeho vystupování a líčená profesionálnost a solidnost přesvědčila mnohé z poškozených o bezproblémovosti celé akce (například o tom hovoří svědek Vaníček). Obžalovaný Čech byl ve své výpovědi mnohokrát přistižen při lži, ani toto nelze hodnotit v jeho prospěch. Tak například v přípravném řízení obvinil obžalovaného Fridricha, že byl přítomen situaci, kdy mu jiný muž

držel pistoli u hlavy a vydíral jej, toto u hlavního líčení popřel, důvod, proč původně vypovídal jinak, neuvedl. Nebo říkal, že počátkem ledna mu oznámil obžalovaný Fridrich, že firma má zablokovaný účet, bude třeba koupit dům, pak prodat a peníze vrátit klientům, přičemž obžalovaný Čech sám věděl, že první směnky jsou splatné již v tomto období, počátkem ledna 2000, žádné závěry pro sebe, ač se považuje za poradce v otázkách finančního poradenství nevyvodil, i když mu musí být jen z obecné zkušenosti známo, jak dlouho by trvala koupě a pak prodej nemovitosti. „Na švestkách“ je obžalovaný Čech „nachytán“ i svědky Urigovou, Melicharem, Zavadilovou, kteří všichni potvrzují, že dávali peníze přímo obžalovanému Čechovi, když on sám toto popírá. Také ta část výpovědi obžalovaného Čecha, kdy říká, že žádnou odměnu za své „zprostředkování“ nedostal, je lichá- nejen obžalovaný Fencel, nýbrž i vlastní zápisky obžalovaného Čecha, jsou zdrojem svědectví, že obžalovaný Čech převzal provizi 20.000,-Kč dne 29.12.1999 a 15.000,-Kč dne 5.1.2001 se zápisem, že mu firma dluží ještě přes 70.000,-Kč. Úplně flagrantním příkladem neserióznosti obhajoby obžalovaného Čecha je jeho snaha vyhnout se odpovědnosti, když říká, že celou věc nahlásil na policii poté, co začala být podezřelá. Trestní oznámení obžalovaného ze dne 18.1.2000 směřuje proti obžalovanému Fenclovi, že ten měl vybrat zálohy a vystavit lidem směnky. Obžalovaný Čech neumí uspokojivě vysvětlit, proč neudal i obžalovaného Fridricha, jednou říká, že nebyl důvod (obžalovaný Fridrich se přitom choval stejně jako obžalovaný Fencel), podruhé, že měl strach o sebe (když údajné vydírání ze strany obžalovaného Fridricha pak sám zpochybnil a zlehčil). I kdyby však soud převzal pofiderní vysvětlení obžalovaného Čecha, už vůbec vysvětlit nelze, proč i poté, co prohlédl nesolidnost transakcí, podvodnost celé akce, převzal on sám peníze na stejný účel jako předtím od svědků Urigové, Zavadilové, Kalužové, proč tvrdil i poté do telefonu svědkům, například Rychtaříkovi, že vše dobře dopadne, proč pokračoval v prakticky stejném jednání i po 18.1.2000. **I obžalovaný Čech tedy od samého počátku měl podvodný úmysl.** Jeho účast na celé věci potvrzují i výsledky domovní prohlídky u obžalovaného, při které byly zajištěny písemné důkazy svědčící o spojení Čecha, Fridricha, Fencela a Vaňka, byla zde zajištěna čestná prohlášení o převzetí finančních částek od jednotlivých poškozených a již zmíněný záznam o čerpání provize Čechem.

Z výpovědi poškozených, ze směnek, které byly jimi předloženy, z dotazníků, které byly jimi v dobré víře v poskytnutí nebankovního úvěru vyplněny, pak soud zjistil, že obžalovaný Fridrich, Čech a Fencel jim slibovali nebankovní úvěr od zahraničního investora, uváděli přitom firmy Sigfried, nejmenovanou německo-ruskou, popř. holandskou firmu, přičemž poškození měli dopředu složit akontaci ve výši 3-5% požadované částky, v případě neposkytnutí půjčky jim měla být akontace v časovém rozmezí tři týdny až měsíc vrácena, ve zhruba téže období jim měla být půjčka poskytnuta. Obžalovaní tak převzali od poškozených akontace: Blanky Bartákové ve výši 90.000,-Kč, Jána Bittaly ve výši 330.000,-Kč, Rostislava Bláhy ve výši 50.000,-Kč, Rostislava Bránika ve výši 105.000,-Kč, Jiřího Glose ve výši 105.000,-Kč, Paedr. Hany Hasmanové ve výši 120.000,-Kč, Romana Hausera ve výši 96.000,-Kč, Martiny Hlaváčkové ve výši 25.000,-Kč, Jaroslavy Homerové ve výši 45.000,-Kč, Vladimíra Chadimy ve výši 195.000,-Kč, Ing. Josefa Jakubce ve výši 120.000,-Kč, Davida Jandy ve výši 30.000,-Kč, Dany Kalužové ve výši 25.000,-Kč, Ivy Klímové ve výši 120.000,-Kč, Pavla Krabce ve výši 30.000,-Kč, Michala Marcaníka ve výši 60.000,-Kč, Ing. Jana Mazance ve výši 750.000,-Kč, Vladimíra Peterky ve výši 210.000,-Kč, Ilony Ronovské ve výši 150.000,-Kč, Antonína Rychtaříka ve výši 120.000,-Kč, Čeňka Součka ve výši 25.000,-Kč, Petry Urigové ve výši 25.000,-Kč, Ing. Jaroslava Vaníčka ve výši 120.000,-Kč, Zdeňka Zahradníka ve výši 93.000,-Kč, Tomáše Zahradníka ve výši 25.000,-Kč, Františka Zelenky ve výši 50.000,-Kč. Z výpovědi svědkyně Kubešové bylo pak zjištěno, že Zdeněk Fridrich jí nabízel v březnu až dubnu 2001 v Českých Budějovicích

zprostředkování úvěru ve výši 25.000.000,-Kč a požadoval akontaci ve výši 450.000,-Kč, s ohledem na to, že poškozená zjistila, že obžalovaný Fridrich užívá i jméno Šimeček a má u sebe několik mobilních telefonů a občanských průkazů, mu peníze nepředala. **Bylo zjištěno, že obžalovaní jednak převzali od poškozených celkem 3.123.000,-Kč na tzv. akontacích, schůzek se účastnily další osoby, popřípadě půjčka byla nabídnuta i dalším osobám-například svědkům Kubešové a Rajmanovi, tito však nevěřili v solidnost akce a peníze obžalovaným nedali.**

Z ostatních důkazů ve spise obsažených - výpisů z bankovních účtů, expertizy týkající se zajištěného počítače u obžalovaného Fridricha, výpovědi ostatních svědků, nebylo zjištěno nic podstatného.

Bylo bezpochyby prokázáno, že obžalovaní Fencel, Fridrich a Čech nabízeli poškozeným poskytnutí půjček a vyžadovali předem poplatek, který nazvali akontace, přičemž oni sami neměli prostředky na poskytnutí těchto půjček a věděli, že neexistuje subjekt schopný půjčky poskytnout, tak ke svému obohacení vybrali od poškozených celkem částku 3.123.000,-Kč, když jim bylo známo, že poškození zpět své peníze již nedostanou a nezískají ani žádnou protihodnotu. Tedy uvedli někoho v omyl a způsobili tak na jeho majetku značnou škodu (částku nejméně 500.000,-Kč-§89/11 trestního zákona) a obohatili tak sebe nebo jiného, čímž naplnili znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 250/1,3b) trestního zákona jednajíce v úmyslu přímém (§4a) trestního zákona), když chtěli porušit zájem na ochraně soukromého vlastnictví způsobem v zákoně uvedeném. Podstatně zvyšoval společenskou nebezpečnost jejich počinání fakt, že se zmocnili finančních prostředků velmi citelně převyšujících hranici škody značné-šestkrát, významně se již blíží hranici škody velkého rozsahu-5.000.000,-Kč. Jejich trestná činnost byla částečně posuzována jako pokus shora uvedeného trestného činu, protože obžalovaní nabízeli půjčky i dalším zájemcům, než poškozeným, kteří však jejich nabídku neakceptovali a své finanční prostředky nevydali (Rajman, Kubešová).

Naproti tomu nebylo prokázáno, že by obžalovaný Kalita měl na jejich jednání jakýkoliv podíl, nebylo prokázáno, že by je organizoval, jak již bylo řečeno, je usvědčován toliko obžalovaným Fridrichem a jeho výpověď shledal soud v mnoha směrech lživou. Nelze postavit na tak nespolehlivém důkazu závěr o vině jiného člověka jakýmkoliv trestným činem, natož trestným činem tak závažným, jako je ten současně posuzovaný. Nebylo-li prokázáno, že trestný čin spáchal obžalovaný Kalita, je na místě jeho zproštění obžaloby podle § 226 c) trestního řádu.

Stejně tak bylo prokázáno, že obžalovaný Fridrich v červenci 1999 v Klatovech převzal od poškozeného Petra Hladíka částku 10.000,-Kč jako jistinu pro sjednání úvěru, který mu měl opatřit, vystavil na částku 10.000,-Kč směnku se splatností u České spořitelny v Kyjově, úvěr poškozenému nezajistil a směnka nebyla Českou spořitelnou a.s. proplacena, vznikla tak škoda Petru Hladíkovi ve výši 10.000,-Kč a v srpnu 1999 ve Velešíně, okr. Český Krumlov si půjčil pod záminkou cesty do švýcarské banky od Marie Kindermanové částku 10.000,-Kč, vystavil směnku splatnou u České spořitelny a.s. v Kyjově, poté poškozené sdělil, že převod peněz ze Švýcarska bude trvat delší dobu a potřebuje zapůjčit 250.000,-Kč na zakoupení bytu, na naléhání obžalovaného uzavřela poškozená dne 25.8.1999 se Zdeňkem Sittrem smlouvu o zřízení zástavního práva na dům a pozemek ve Velešíně, V domkách 111, okr. Český Krumlov, současně uzavřela i kupní smlouvu, Zdeněk Sitter splatil dluh poškozené ve výši

70.000,-Kč u České spořitelny a.s., po podpisu smluv obdržela od Zdeňka Sitttra částku 300.000,-Kč, kterou předala jako půjčku obžalovanému Fridrichovi a ten jí vystavil směnku na částku 600.000,-Kč splatnou u České spořitelny a.s. v Kyjově, peníze takto získané použil obžalovaný na svoji obživu a na nájem bytu, neboť byl bez finančních prostředků, půjčku poškozené Marii Kindermanové nevrátil a způsobil jí tak škodu ve výši 310.000,-Kč.

Obžalovaný Fridrich se hájil tak, že schůzku se svědkem Hladíkem opět zinscenoval Kalita, dal mu i předmětnou směnku pro svědka.

Obžalovaného zcela usvědčuje svědek Hladík, který chtěl půjčit peníze a jako jistinu mu předal částku 10.000,-Kč oproti směnce na tuto částku, kterou v případě, že k půjčce nedojde si měl svědek nechat proplatit u České spořitelny, když se však snažil svědek, aby mu byla bankou směnka proplacena, bylo mu sděleno, že Fridrich nesložil bance příslušnou hotovost, toto je potvrzováno i vystavenou směnkou a zprávou banky.

Obžalovaný Fridrich věděl, že směnka krytá není, že on sám dispozici k žádným prostředkům v bance nemá, tudíž, že svědek za předané peníze nic nezíská. Pokud by bylo pravdou, že věc domluvil obžalovaný Kalita (což nevyplývá ze žádného důkazu), musí si být obžalovaný Fridrich vědom, že tímto argumentem pohrývá celou svou vykonstruovanou obhajobu v bodě 1) rozsudku, neboť pokud jej Kalita zneužil k podvodu již jednou, nemohl být obžalovaný Fridrich v dobré víře, pokud by na žádost Kality podváděl jiné lidi na podzim téhož roku a pak i kdyby nakrásně stál za vším Kalita, dopouštěl by se Fridrich na podzim 1999 podvodu od samého počátku svého konání (soud připomíná, že Fridrichovi bylo známo, když jednal s Hladíkem, že pro spořitelnu vystavenou dispozici nemá).

V případě Kindermanové se Fridrich bránil tvrzením, že půjčené peníze jí ve výši 360.000,-Kč chtěl vrátit přes jednu budějovickou advokátku.

Obžalovaný je usvědčován svědkyní Kindermanovou, z jejíž výpovědi soud zjistil, že ona sháněla půjčku, přihlásil se jí obžalovaný Fridrich s tvrzením, že má účet ve Švýcarsku, ale, že tam potřebuje zajet, aby vyřešil nějaké problémy s účtem, potřeboval by na tu cestu 10.000,-Kč, pak, že jí půjčí. Svědkyně mu částku dala, posléze Fridrich tvrdil, že převod peněz bude nějakou dobu trvat, že potřebuje dočasně 250.000,-Kč, nabídl jí, že když mu peníze půjčí, vrátí jí je s výhodným úrokem. Svědkyně na to konto zastavila svůj dům, uzavřela se svědkem Sittrem i kupní smlouvu na dům, o tom vypověděl i svědek Sitter. Tento svědek zaplatil za svědkyni Kindermanovou částku 70.000,-Kč, kterou dlužila bance a předal jí 300.000,-Kč. Ty svědkyně posléze předala obžalovanému Fridrichovi a dostala od něj směnku na 600.000,-Kč, kterou měla uplatnit u České spořitelny, tato však byla nekrytá. Svědkyně poté přišla o dům, neboť ten byl v podstatě svědkovi Sitterovi prodán, proto ani nepřevzala částku složenou u advokáta obžalovaným Fridrichem, neboť vzhledem k újmě, kterou utrpěla byla tato nedostačující. Slova svědků dokládají kupní smlouva, smlouva o zástavním právu.

Tím, že obžalovaný Fridrich vylákal ze svědka Hladíka 10.000,-Kč a svědkyně Kindermanové 310.000,-Kč tak, že jim slíbil protislužbu, o níž věděl, že se neuskuteční a způsobil tak na jejich majetku škodu mnohonásobně převyšující hranici škody malé- 25.000,-Kč- §89/11 trestního zákona, se dopustil trestného činu podvodu podle § 250/1,2 trestního zákona v úmyslu přímém podle § 4a) trestního zákona, protože chtěl porušit legitimní zájem na ochraně soukromého vlastnictví.

Nakonec soud po provedení důkazů zjistil, že obžalovaný Fridrich dne 7.3.2002 v Praze při silniční kontrole na křižovatce ulic Trojická a Pod Slovany předložil policistům jako doklad totožnosti cestovní pas Slovenské republiky č. 3406186 na jméno Gejza Baláz s vlepenou vlastní fotografií a padělaný řidičský průkaz Slovenské republiky č. SA 125574 na jméno Gejza Baláz s vlastní fotografií.

Tuto trestnou činnost obžalovaný Fridrich doznával, doložena je i příslušnými padělanými doklady. **Jednáním spočívajícím v užití padělaných dokladů jako pravých, když obžalovaný neměl pochybnosti o nepravosti dokladů-pasu a řidičského průkazu, které předkládal policii při silniční kontrole, dokonal obžalovaný trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176/1 trestního zákona, porušil v úmyslu přímém zájem na pravosti dokladů o osobní totožnosti.**

Při úvahách o trestu vzal soud všechna kritéria obsažená v ustanoveních §§ 23/1, 31/1 - 35 trestního zákona.

Obžalovanému Fridrichovi jednoznačně přitěžuje jeho **trestní minulost**, kdy již byl trestán nepodmíněným trestem odnětí svobody v trvání 18 měsíců Okresním soudem v Hodoníně sp. zn. 1T 91/94 ze 17.4.1994 pro trestný čin podvodu, je tak z pohledu zákona recidivistou. Nyní **spáchal více trestných činů - celkem pět- tři popsané shora a dva, pro něž byl již odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně sp.zn.11T 10/98 ze dne 6.9.2001 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci sp.zn.3To 30/2001 ze dne 19.9.2002- trestný čin podvodu podle § 250/1,3b)trestního zákona, trestný čin zpronevěry podle § 248/1,2 trestního zákona, což je opět přitěžující okolností. Tento obžalovaný měl také největší podíl na spáchané trestné činnosti nyníjší. Polehčujících okolností shledáno nebylo. Je tedy na místě uložení trestu odnětí svobody blíže k horní hranici trestní sazby, přičemž trest byl ukládán jako souhrnný za současného zrušení citovaného rozsudku Krajského soudu v brně ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci. Byl též zachován trest zákazu činnosti z tohoto rozsudku.**

Obžalovaný Čech je osobou již polehčuje dosavadní řádný život, který vedl, dobrá pověst v místě bydliště, trestní bezúhonnost. V jeho neprospěch mluví vysoká společenská nebezpečnost činu, aktivní účast obžalovaného na jeho páčání, jeho klíčová role, pokud jde o získání klientů pro složení akontací, delší doba páčání činu i skutečnost, že v něm pokračoval ještě i v době, kdy se obžalovaný Fridrich a Fencel již snažili od celé záležitosti distancovat, v té době páchal trestnou činnost s neztotožněnou osobou Vaněk. Provinění obžalovaného odpovídá uložení trestu odnětí svobody ve třetině zákonné trestní sazby.

Obžalovaný Fencel byl v minulosti soudně trestán, i pro majetkovou trestnou činnost, hledí se však na něj jako by nebyl odsouzen, v místě bydliště požívá dobré pověsti. Na nyníjší trestné činnosti se podílel nejméně významně, hrál nejpodřadnější úlohu. V jeho neprospěch hovoří vysoká společenská nebezpečnost jednání, rozsah a doba páčání trestné činnosti. K jeho nápravě bude postačovat trest odnětí svobody blíže k dolní hranici trestní sazby.

Všichni tři obžalovaní byli v souladu s ustanovením § 39a/2 písm.c) trestního zákona zařazeni pro výkon trestu do věznice s ostrahou, protože se všichni dopustili úmyslné trestné činnosti a byli potrestáni tresty odnětí svobody převyšujícími hranici dvou let.

Soud neshledal důvody pro užití moderačního práva a zařazení obžalovaných do jiného typu věznice, než kam podle zákona přísluší.

Poškozeným, kteří se řádně a včas připojili k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, byl tento **nárok přiznán ve výši, v níž byl prokázán listinnými důkazy**, neboť podle obecných ustanovení občanského práva odpovídají za škodu škůdci společně a nerozdílně, nestanoví-li soud jinak. V té části uplatněných nároků na náhradu škody, která nebyla doložena listinnými důkazy, byli poškození odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout :

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolením přímém, jako sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně) a to do osmi dnů od odručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou mu vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

V Kladně 10. dubna 2003

Mgr. Ladislav Koudelka
předseda senátu

Za správnost vyhotovení
Hana Kučerová

VS